

Het Gerechtshof te 's-Gravenhage, Eerste Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het bij schriftuur: van 18 december 1969 aangevulde beroepschrift, ingediend door X te Z, ingekomen op 24 november 1969 en gericht tegen de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Y, van 6 november 1969 op het bezwaarschrift van belanghebbende betreffende de hem over het jaar 1967 opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting, waarvan het aanslagbiljet is gedagtekend 18 juli 1969, kohierartikel 1234567, ontvangkantoor Y;

Gezien de overige stukken van het geding;

Gehoord ter zitting van het Gerechtshof, op 11 mei 1969 gehouden te U, belanghebbende zomede de Inspecteur voornoemd;

Overwegende dat de bovenvermelde aanslag is geregeld naar een belastbaar inkomen van f 5.089,-, tariefgroep I; dat de volgens deze aanslag verschuldigde belasting f 486,- bedraagt, waarmede verrekend een bedrag aan loonbelasting van f 119,-; dat de aanslag bij de bestreden uitspraak is gehandhaafd;

dat belanghebbende in beroep verzoekt deze uitspraak te vernietigen en het belastbaar inkomen te verlagen tot f 1.368,36, een bedrag waarbij inkomstenbelasting niet is verschuldigd; dat de Inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de aanslag zoals deze is opgelegd;

Overwegende dat op grond van de inhoud der stukken en van het in raadkamer verhandelde het volgende als tussen partijen onbetwist is komen vast te staan:

Belanghebbende, die is geboren in 1928 en die ongehuwd is, was in 1967 blijkens het door hem voor dat jaar ingediende aangiftebiljet los werkman. Onder het hoofd "inkomsten uit arbeid" is in deze aangifte het volgende opgenomen:

		<u>Premies</u>	<u>Z.B.</u>	<u>Loon</u>
<u>1.</u> lonen:	A :	f 106,47	f 118,44	f 1.128.68
	B :	f 11,15		f 138.30
	C :			f 270.---
<u>2.</u> Ziekengeld	:			f 1.536.98

Als onzuiver inkomen is vervolgens vermeld f 1.536,98, waarop voor ten late van belanghebbende ingehouden premiën A.O.W., A.W.W. en A.K.W. f 117,62 in mindering is gebracht; als onzuiver inkomen verminderd met persoonlijke verplichtingen - tevens belastbaar inkomen - is aangegeven f 1.419,36. Het door belanghebbende aangegeven loon is voor het geheel verdiend tussen 9 oktober en 31 december 1967 met werkzaamheden als opperman, marktknecht en stoker.

Bij de regeling van de aanslag is het belastbaar inkomen als volgt berekend:			
totaal van de vier aangegeven loonbedragen:			f 3073,96
aftrekbare kosten			<u>" 240,---</u>
			f 2833,96
overige inkomsten (geschat)			<u>" 2400,---</u>
			f 5233,96
ingehouden premies :		f 117,62	
meer volgens L.B. kaarten :		<u>" 27,---</u>	<u>" 144,62</u>
			f 5089,---

Bij deze berekening is een vergissing gemaakt: het in de aangifte opgevoerde bedrag van f 1.536,98 is daar ten onrechte in de rubriek " ziekengeld en andere sociale verzekeringsuitkeringen" geplaatst - belanghebbende heeft dergelijke uitkeringen in 1967 niet ontvangen - en in feite representeert dit bedrag alleen het totaal van de daarvóór opgevoerde loonbedragen. Doordat dit ter inspectie niet is onderkend, is het aangegeven belastbaar inkomen in werkelijkheid niet met f 2.400,- maar met f 3.936,98 verhoogd.

Op 29 september 1969 is belanghebbende opgeroepen om zijn bezwaarschrift op 6 oktober van dat jaar ter inspectie te komen bespreken en daarbij gegevens te verstrekken betreffende zijn inkomsten en uitgaven van 1967. Belanghebbende heeft aan deze oproeping evenwel geen gehoor gegeven en de gevraagde gegevens niet verstrekt.

Overwegende dat belanghebbende als grond voor zijn beroep, zakelijk weergegeven, het volgende heeft aangevoerd:

In de eerste drie kwartalen van 1967 heeft belanghebbende niets verdiend: hij was toen werkloos en is steeds thuis gebleven. Bewijzen kan belanghebbende dit evenwel niet, o.m. omdat hij zich niet bij het Arbeidsbureau heeft laten inschrijven als werkzoekende. Hij heeft in deze negen maanden geen werkloosheidsuitkeringen ontvangen maar in de eerste plaats geleefd van wat hij had gespaard van het loon, dat hij in 1966 - in de periode van 13 september tot 24 oktober van dat jaar - had ontvangen voor arbeid bij het bedrijf "D". De aanwezigheid van spaargeld kan belanghebbende niet aantonen omdat hij dat niet bij een (spaar)bank heeft gedeponereerd maar in zijn zak heeft gehouden. Verder heeft belanghebbende in 1967 een aantal bezittingen, waaronder een bootje, verkocht en de opbrengst aangewend ter voorziening in zijn levensonderhoud; van deze verkopen bestaan echter geen bescheiden. Het gaat hier ook niet om aanzienlijke bedragen: belanghebbende heeft slechts weinig voor zijn levensonderhoud nodig, met name eet hij uiterst sober.

De aangifte is overeenkomstig de waarheid gedaan en had mitsdien moeten worden gevolgd. Op het verzoek om inlichtingen heeft belanghebbende niet gereageerd omdat hij in het verleden ter inspectie niet naar behoren te woord is gestaan en omdat hij niet opnieuw een dergelijke bejegening wenste te ondergaan. Indien de aanslag wel juist zou zijn zou belanghebbende overigens niet in staat zijn het bedrag daarvan te betalen.

Overwegende dat de Inspecteur hiertegenover, kort samengevat, heeft gesteld:

Het feit dat bij de litigieuze correctie een vergissing is gemaakt betekent niet dat het belastbaar inkomen te hoog zou zijn vastgesteld. Bij een bekend kwartaalinkomen van f 1.536,98 is een schatting van het bruto-inkomen voor het gehele jaar op f 5.473,96 zeer redelijk. Belanghebbende heeft in ieder geval niet aannemelijk gemaakt dat deze schatting onjuist is. De inkomsten welke belanghebbende in 1966 heeft genoten waren veel te gering om daarvan ook maar iets te sparen. Het loon van "D" is genoten in de periode van 13 september tot 24 oktober 1966: het bestond uit f 925,- bruto-loon, waarop ingehouden f 118,- loonbelasting en f 84,- premie A.O.W. c.s. Daarnaast heeft belanghebbende in 1966 nog slechts - en wel in de periode van 24 tot 27 mei - f 90,- bruto-loon verdiend,

waarop ingehouden f 12,- loonbelasting en f 8,- premie. Verdere inkomsten heeft hij in 1966 niet genoten en het is uitgesloten dat deze bedragen toereikend zouden zijn geweest om daarvan iets te sparen.

Overwegende omtrent het geschil:

dat, zoals blijkt uit het vorenstaande is komen vast te staan, belanghebbende in de bezwaarfase niet heeft voldaan aan de krachtens art. 47 jo. art. 50 der Algemene wet inzake rijksbelastingen op hem rustende verplichting aan de Inspecteur de door deze verlangde inlichtingen te verstrekken, welke voor de beoordeling van de onderwerpelijke aanslag van belang waren;

dat ook al zou belanghebbende in het verleden ter inspectie onheus zijn bejegend, zulks hem in geen dele van evenbedoelde verplichting zou hebben ontslagen;

dat reeds op grond hiervan ingevolge art. 29, eerste lid, van evengenoemde wet het beroep moet worden afgewezen tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak van de Inspecteur - en dus de daarbij gehandhaafde aanslag - onjuist is, zodat verder in het midden kan blijven of belanghebbendes aangifte inderdaad, gelijk de Inspecteur meent, niet aan de daaraan minimaal te stellen vereisten voldoet;

dat, naar door de Inspecteur is gesteld en door belanghebbende onweersproken is gelaten en mitsdien door het Hof als vaststaande wordt aangenomen, belanghebbende in 1966 een netto-inkomen van in totaal f 793,- heeft genoten, waarvan f 723,- in de periode van 13 september tot 24 oktober, terwijl hij na deze laatste datum geen inkomsten meer heeft gehad;

dat, gezien deze bedragen, als volstrekt onaannemelijk moet worden verworpen belanghebbendes bewering dat hij in de eerste negen maanden van 1967 althans mede zou hebben geleefd van een door hem van zijn loon uit de periode van 13 september tot 24 oktober 1966 overgespaard bedrag;

dat belanghebbende voorts geen enkel bewijs heeft bijgebracht voor zijn

stelling in 1967 tevens een aantal bezittingen te gelde te hebben gemaakt ter bekostiging van zijn levensonderhoud, zodat het Hof ook deze stelling niet kan aanvaarden;

dat, nu enerzijds niets is gesteld of gebleken van andere bronnen, waaruit belanghebbende ter voorziening in zijn levensonderhoud in de eerste drie kwartalen van 1967 zou hebben kunnen putten, en anderzijds evenmin is aangetoond dat hij toen inderdaad steeds werkloos is geweest, de Inspecteur geredelijk heeft kunnen aannemen dat belanghebbende in bedoelde periode inkomsten, welke ten onrechte niet zijn aangegeven, moet hebben genoten;

dat de schatting van het bruto-inkomen voor het gehele jaar 1967 op een bedrag van f 5.474,-, gegeven ook de bekende arbeidsinkomsten van het laatste kwartaal, het Hof geenszins te hoog voorkomt, ook al wordt uitgegaan van een sobere levenswijze van belanghebbende, omtrent wiens uitgavenpatroon overigens niets is komen vast te staan;

dat het vorenstaande tot de conclusie leidt, dat niet is gebleken dat belanghebbendes belastbaar inkomen bij de regeling van de onderhavige aanslag op een te hoog bedrag is bepaald;

dat het oordeel over de vraag, of aanleiding bestaat belanghebbende gehele of gedeeltelijke kwijtschelding te verlenen van de rechtens door hem verschuldigde belasting, niet aan de rechter in belastingzaken toekomt maar uitsluitend aan de belastingadministratie is voorbehouden;

dat mitsdien belanghebbendes grieven moeten worden verworpen;

Rechtdoende:

Bevestigt de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gewezen in raadkamer op 9 oktober 1970 door Mr. P.J. Kostense, Raadsheer, in tegenwoordigheid van de Substituut-griffier Mr. P.M.C. van den Dries.

Van den Dries

Kostense

Aangetekend aan partijen
verzonden: 26 OKT. 1970